

[Pürschel.]

man maa føle, naar man staaar overfor en saa talentfuld Forsvarer for dette System, som den højtærede Udenrigsminister er?

Den højtærede Udenrigsminister taler varme Ord om Oslo-Konventionen. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at karakterisere denne Konvention, saa jeg skal ikke spille mange Ord paa den. Den er af den Beskaffenhed, at den binder os mere, end den binder de andre, det har vi set Gang paa Gang. De andre har — hvad den højtærede Udenrigsminister ikke rigtig har tilegnet sig endnu, skønt han er begyndt at gaa Vejen — en Evne til at sige, naar de generelt forhøjer det paa-gældende Lands Toldsatser, at det er fiskalt; naar de forhøjer nogle Beskyttelsestoldsatser, er det fiskalt, og derfor behøver de ikke at meddele de andre Magter det, derfor kan de gøre det straks. Men saa snart der her i Landet foreslaas et eller andet, mødes man af dette: Det kan vi ikke af Hensyn til Oslo-Konventionen.

Denne Oslo-Konvention har den Fejl, som saa mange andre af det sejrige Demokratis Forsøg paa at lave Verdenspolitik, at den favner for vidt. Det, der er Grundlaget for al Politik, er jo Interessesfællesskabet, og enhver, der ser paa de 5 Stater, der har sluttet sig til Konventionen, vil erkende, at et Interessesfællesskab kan der kun være Tale om i yderst begrænset Maalestok. Et Land som Belgien, der storpolitisk er knyttet til visse Stormagter, maa altid faa sin Politik anvist paa en Maade, som gør, at Landet er uegnet til at ligge paa Linie med smaa, fuldkommen frit stillede Stater som de nordiske. Og et Land som Holland med sit store Kolonirige er ogsaa økonomisk og erhvervspolitisk indstillet paa en ganske anden Maade, end de nordiske Stater er og kan være det.

Derfor er denne Konvention en Misforstaaelse. Det Samarbejde, der kan være ønskeligt i visse Situationer, hvor Interessesfællesskab virkelig er til Stede, det kommer i Nutiden meget let og meget hurtigt frem.

Den højtærede Udenrigsminister henviste i Gaar til, at Amerikas Omsætning med Udlandet var gaaet ned med 71 pCt. og Danmarks med 35 pCt. Men for at vurdere, hvad det betyder for de forskellige Lande og for Befolkningens Købeevne, maa man vide, hvor meget det betyder i Forhold til Landets Produktion. Det er ganske klart. Thi hvor meget af sin Produktion eksporterer et Land som Amerika, og hvor meget et Land som Danmark? Der er her en fuldkommen afgørende Forskel, som gør, at

disse Tal, der ser meget bestikkende ud, i Virkeligheden ikke oplyser noget som helst.

Jeg skal endnu kun sige, at Udenrigsministeren med Rette gjorde opmærksom paa, at Selvforsyningen aldrig kan blive noget Evangelium for Danmark; han henviste til, at det kunde det blive for de store Stater. Deri er jeg enig, men jeg vil tilraade den højtærede Udenrigsminister at sige det til den højtærede Statsminister, naar han taler om Planøkonomi og den Slags. Thi det siger sig selv, at Forudsætningen for en gennemført Planøkonomi er, at man har Herredømmet, at der ikke pludselig udefra kommer et Moment ind, som forstyrrer alle Cirklerne. Derfor er den megen Tale om Planøkonomi for Danmarks Vedkommende efter min Mening en uovervejede, krisebestemt Paniktale.

Det er mit Indtryk af, hvad vi har hørt i Dag og i Gaar, fra den højtærede Udenrigsminister og de Partier, der støtter ham, at her taler en Fortid, som forgæves klammer sig til nogle Idealer, som de selv i deres mere klarsynede Øjeblikke betegner som gennemhullede, en Fortid, der forgæves søger at føre sine gamle Ideer videre, og som har skadet umaadeligt derved, at man i Virkeligheden ikke har været i Stand til at rive sine Tanker ud af de Baner, hvori de har bevæget sig i Menneskealdrer, og derfor har været ude af Stand til tilstrækkelig hurtigt at indstille sig paa den rivende Udvikling, der er sket omkring i Verden.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Pürschel vendte tilbage til den Tale, at Valutacentralen var indrettet paa og i Praxis udøvedes paa en saadan Maade, at den ydede en Forret til et enkelt Land paa andre Landes Bekostning. Jeg maa paa det bestemteste modsige dette. Det er givet, at der i Valutacentralens Tid er flyttet et omfattende Indkøb til England; men det er lige saa givet, at den engelske Politik i denne Tid har været af en saadan Karakter, at den danske Indførsel til England har været opretholdt i fuldt Omfang for Landbrugsvarens Vedkommende, samtidig med at den meget stærkt indskrænkedes til andre Lande. Den Forskydning, der har fundet Sted mellem England og de andre Lande, er en direkte Følge deraf, en Anvendelse af en ensartet, ligelig retfærdig Behandling overfor alle Lande. Jeg tror, det tjener alles Interesse at se denne Sandhed i Øjnene i Stedet for at kaste et urigtigt Skær over Danmarks Politik.

Det ærede Medlem sagde dernæst til